

Bilag til bet. o. lovf. vedr. planlægning og lov om Hovedstadens Udviklingsråd

gere af de ejendomme, der grænser til den ejendom, hvor der søges om tilladelse. Efter omstændighederne kan også genboer være omfattet, jf. nedenfor.

»Vejledning til Bygningsreglement 1982« (side 21) indeholder følgende definition af »naboer« i byggelovens forstand:

»Byggeloven præciserer ikke nærmere, hvad der i den konkrete sag skal forstås ved »naboer«.

Såfremt en dispensationssag kun er af betydning for en enkelt af naboerne, må det normalt antages at være tilstrækkeligt kun at høre denne nabo. Såfremt en dispensation vedrører overskridelse af højdegrænseplanet i forhold til vej, må det antages, at genboer er at sidestille med naboer.

Loven tager heller ikke stilling til, om naboer udelukkende er naboejerne, eller om også lejerne i en naboejendom er at betragte som naboer. De reelle hensyn, som ligger til grund for bestemmelserne, taler for, at også lejerne, som vil blive berørt af en dispensation, får adgang til at fremkomme med deres synspunkter.«

Advokatrådet foreslår i sit høringssvar en uvidelse af orienteringsforpligtelsen til »andre, som efter kommunalbestyrelsens vurdering har retlig interesse i sagen, jf. princippet i planlovens § 20, stk. 3.« Advokatrådet henviser herved til begrebet retlig interesse, der har betydning for, om man er klageberettiget, jf. planlovens § 59, stk. 1.

En gennemførelse af Advokatrådets forslag ville betyde, at der i nogle sager kunne være flere orienteringsberettigede end naboerne. Det kunne f.eks. være i sager om tilladelse til opførelse af vindmøller og gyllebeholdere. Mange vindmøller opføres dog på grundlag af en lokalplan, hvorved de bliver omfattet af de offentliggørelses- og underrettningsregler, der gælder for lokalplanforslag.

Begrebet retlig interesse er vanskeligt at anvende i praksis. Det samme gælder forvaltningslovens partsbegreb.

Den i lovforslaget foreslåede regel, der svarer til byggelovens regel, er lettere for kommunerne at anvende, og den vil i de fleste tilfælde omfatte dem, der kan blive berørt af afgørelsen.

Spørgsmål 42:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 9. april 2002 fra De Samvirkende Købmænd, jf. L 59 – bilag 33.

Svar:

De Samvirkende Købmænd fremsendte den 9. april 2002 en pressemeddelelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, hvori 32 folkelige organisationer advarer mod, at forslaget til ændring af planlovens detailhandelsregler ifølge organisationerne vil kunne forstærke koncentrationstendenserne i dansk detailhandel og skabe ny butiksdød.

De 32 organisationer opfordrer i pressemeddelelsen miljøministeren til at vente med lovforslaget, til konsekvenserne er blevet grundigt belyst. Alternativt foreslår organisationerne, at lovforslaget ændres, så det fortsat sikres, at nye butikker placeres i bymidten, og at store butikcentre kun etableres i de tilfælde, hvor det ikke vil have væsentlige negative konsekvenser for miljøet og butikstrukturen.

Jeg deler ikke organisationernes bekymring for konsekvenserne af lovforslaget. Planlægningen til butikksformål skal efter planloven fortsat fremme et varieret butikksudbud i mindre og mellemstore byer samt i de enkelte bydele i de større byer. Og arealer til butikksformål skal fortsat som hovedregel udlægges i den centrale del af en by jf. planlovens § 5 d. I store byer og i sammenhængende byområder i hovedstadsområdet kan der udlægges arealer til butikksformål i de centrale områder af en bydel. Den væsentligste ændring efter lovforslaget er, at kommunerne får kompetence til at afgrænse bymidten og til at fastsætte, hvor meget butikksareal der kan planlægges for i bymidten.

Det er fortsat regionplanmyndigheden, der afgør, om der skal åbnes mulighed for etablering af et større butikscenter som f.eks. Fisketorvet i København – også selv om det ønskes placeret i bymidten. Lovforslaget ændrer ikke VVM-reglerne. Et projekt for et større butikscenter forudsætter efter de gældende regler, at regionplanmyndigheden udarbejder regionplanretningslinjer med en vurdering af virkninger på miljøet (VVM-pligt), når der er tale om et detailhandelscenter, der på grund af størrelsen har regional betydning eller et butikscenter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet.